

STØRSTE LAGER AV
**CEMENTVARE-
 MASKINER**
 Omgående Levering fra Lager Over-
 slag, Konsultation ved Nyanlæg gratis
INGENIØRFORRETNINGEN
ATLAS
 Stortingsgaten 4, Kristiania.
 Telef. 12495 — 26801

Aftenposten

L'ABEE LUND
 INGENIØR
 BEDØMELSE, FINANCIERING
 OG UTNYTTELSE AV
 OPFINDELSER OG PATENTER
 KARL JOHANS GT. 13, KRISTIANIA
 TELEFONER:
 KONTOR: 8685
 LABORATORIUM: 23350
 BOLIG: SLEMDAL 637
 TELEGRAMADRESSE: LABEE

Nr. 66 | Morgenummer | Lørdag 7de februar 1920 | Morgenummer | 61. aarg.

Parkcafeens Spisesal
 holdes helt stengt mandag 9. ds. grundet Kongelig Norsk Automobillklubs festmiddag.

Skogeliebanken.
 Kirkegaten 7, Kristiania.
 Telefoner: 7668 — 26002 — 26366.

W. Gutzeit & Co.
 Møte av de sammensluttede minoritetsaksjonærer avholdes onsdag den 11te februar førstkomende kl. 2 i Børsen, sal C, hvor der vil bli redegjort for styrets arbeide for salg av minoritetens aktier og spørsmålet om at haandgive aktierne drøftet.
 Der er adgang ogsaa for de aksjonærer, der ikke staar i sammenslutningen, til at være tilstede.
 Styret for Minoritetssammenslutningen.

Husk Morsdagen.
 Fra mit Gartneri anbefales Tulipaner, Svibler, Crocus, Ansalia, Camelia og Haartensia.
 Kom og se min Udstilling Lørdag. Rimelige Priser.
La Reviere,
 Sørkedalvæn. (Volvat). Tlf. 25564.

En udkastelsesforretning.
 Af Bredo Morgenstjerne.

Almenheden har allerede erfaret, at et flertal i Uranienborg menighedsraad indstiller paa ikke at gjenvelge professor Lyder Brun som medlem af raadet. I menighedsrådene efter hoiemesse gudstjenesten paa søndag skal valget foregaa. Som tilhørende mindretallet i menighedsraadet mener jeg det som min pligt at lægge menigheden paa hjerte, hvad det her gjælder, og hvilket ansvar den har for valgets udfald.

At kaste et mangeaarig og hidtil høit anset medlem af en korporation, naar dette medlem selv er villig til at modtage gjenvalg, er jo i og for sig et høist usædvanlig skridt, hvortil der skulde synes at maatte foreligge meget sterke grunde.

Hvilke er da disse grunde?

Ingen anke er fremkommen mod Bruns deltagelse i menighedsraadet. Tvertom maa selv hans modstandere erkjende, at man altid med interesse har hørt hans sindige og saglige indlæg i overlægningerne. Jeg kan i det hele vanskelig tænke mig et bedre vidnesbyrd om muligheden af et godt, kollegialt og udal frugtbart samarbeide paa det praktiske kirkelivs omraade mellem de forskjellige retninger end dette mangeaarige samarbeide i Uranienborg menighedsraad, hvor saa sterke theologiske modsætninger har været repræsenteret, men hvor hidtil ingen mislyd har gjort sig gjældende.

Men nu skal det altsaa ikke længer tales, men menighedsraadet skal reduceres fra at være en repræsentation for den hele menighed til at blive en repræsentation for en enkelt retning inden

Ingen vover vel heller at paastaa, at professor Brun ikke skulde være god nok kristen til at være værdig til at vedblive at sidde i raadet. Enhver, som gennemskrift eller tale er kommet i berøring med hans varmt kristelige personlighed, vilde vel ogsaa anse en saadan paastand som utænkelig. Han har flere gange været betroet at tale fra Uranienborg kirkes prækestol. Men han skulde ikke være god nok til at sidde som en blandt de mange i menighedsraadet!

Den paabaarnte grund til hans fjernelse er da ogsaa en helt anden. Det er Bruns theologiske meninger, som er i veien, som ikke længer kan tales, skjønt man mærkelig nok har taalt dem nu gennem de mange aar, han har siddet i raadet og vitterlig for alle har havt de samme meninger. Det er navnlig to — helt misforstaaede — udtalelser, hans anklagere anfører mod ham. Den ene gaar ud paa, at han regner det til ære for det theologiske fakultet, at det hævdede den videnskabelige frihed ved Universitetet ved i sin tid — for 14 aar siden — at bidrage til professor Ordings udnævnelse. Den anden anklage gjælder, at han har afvist en opfordring til ved en udtrykkelig erklæring at slutte sig til »ordfororde«-fortolkningen af trosbekjendelsen. Der er selvfølgelig ikke her plads for en drøftelse af disse spørgsmaal. Man kan være enig eller uenig med professor Brun, det er en sag for sig. Men der skal en høj grad af uforsdraglighed til at for at mene, at en opfatning, som er kommet til orde i udtalelser af denne art, gjør en theologisk professor uværdig til at sidde i menighedsraadet, som

jo ikke har med theologi, men med kristelig samfunds- og menighedsarbeide at gjøre.

Det har ikke sjelden været breidret de theologiske professorer, at de for ensidig dyrkede sin videnskab og stod i et livsfernt forhold til menigheden og dens arbeide. I lys af saadanne anker ser det underlig ud, at man vil stenge den mand ude, som kan se tilbage paa en mangeaarig interesse og dygtig deltagelse i menighedsarbeidet og er fuldt villig til at fortsætte dermed.

Jeg læste i søndags en betragtning af en af vore »positive« eller orthodoxe prester, hvor han klager over, at »hovedstadens kristne mænd af de høiere samfundslage« saa allfor lidet deltagelse i menighedslivet; »vi trænger eders indsigt, dygtighed og kultur — menighedslivet skulde vokse ved det«, siger han. Med hvilke følelser maa han vel ikke da se paa, at man fra hans egen leir vil stenge ude en kristen mand som professor Brun, som selv gjerne vil ofre sin tid og sin kraft paa menighedsarbeidet! Og med hvilke følelser maa han ikke se paa de sikre resultater af en saadan udelukkelse! Thi at den vil have sine følger, er vel klart for alle. Ingen, som mener, at menighedsraadet skal være en repræsentation for den hele menighed, kan vedblive at sidde i et raad, som indsnævres til at repræsentere en enkelt retning og dermed faar en helt forandret karakter.

Der vil ganske vist ogsaa komme andre følger. Der er tegn til, at menighedsraadene landet rundt — i strid med deres tanke og opgave — skal forsøges brugt som kamporganisationer mod de »fri-sindede«. Jeg kan ikke andet end at se udelukkelsen af professor Brun som et led i en udvikling i denne retning. Jeg respekterer deres overbevisning, som arbejder herfor. Men de handlinger, hvori denne overbevisning giver sig udslag, ligger aaben for kritik. Og efter mit skjønn kunde man ikke tilføie vort menighedsliv noget værre ulivsaar.

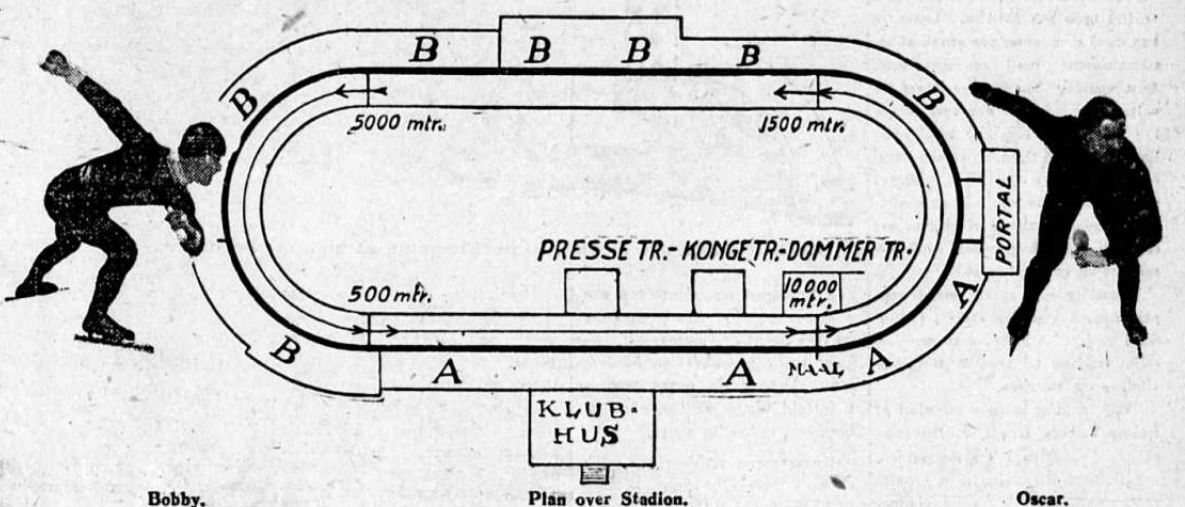
Uranienborg menighed faar nu selv tage ansvaret ved valget paa søndag. Vil den følge den fordelagtighedens og samarbeidets vei, som deres biskop har udstukket, og den broderkjerlighedens aånd, som landets konge i sit telegram pegte paa, eller vil den gjøre sig til redskab for en velment, men forblindet og sneverhjerteret ufordraglighed?

Hvert enkelt menighedslem faar bære sin del af ansvaret, enten han moder frem i kirken paa søndag eller ikke.

Kampen om verdensmesterskabet idag.

„Aftenposten“ lægger egen telefonlinje til Stadion og opslaar resultatet i udstillingsvinduer i Tostrupgaarden og i Akersgaden 51.

Kl. 3.05 vil forespørsler om udfaldet blive besvaret i vor telefon 5312.

Bobby.

For første gang paa 35 aar skal der idag og imorgen afgjøres en professionel aaben sportkamp her i Norge. Amerikas hurtigste løber paa skøjter R. Mc. Lean har modtaget udfordring fra Europas formentlig hurtigste løber Oscar Mathisen til kamp om det professionelle verdensmesterskab paa skøjter.

For helt at kunne vurdere disse løb er det derfor af betydning at se lidt nærmere paa hvad man forstaar ved professionel sport samt inden- og udendørs idræt.

Professional bliver den idrætsmand, som for penge lader sig engagere til at gjøre opvisninger, som deltagelse i konkurrence om pengepremier eller bidrager til, at enkeltpersoner har økonomisk udbytte af et sportstevne. Da Oscar Mathisen i 1916 sagde farvel til amatøridræten, var det i haab om i Amerika at kunne tjene sig en formue ved skøjteløb, opvisninger og konkurrence med Amerikas bedste løbere. Mathisen fik imidlertid straks erfare, at skøjteløb i Amerika og herhjemme var 2 vidt forskellige ting. De indendørs baner havde for det første kunstigt is og for det andet var de svært smaa. Den største bane var ca. 160 meter i omkreds. Som følge heraf kunde løbene heller ikke arrangeres paa europæisk maade med dobbeltbane og scratch start. De maatte arrangeres som »forfølgelsesløb«, med den ene løber som startende midt paa den ene langside, den anden løber midt paa den anden. Der blev altsaa 2 maal. »Langsiderne« var bare tilstrækkelige til 2 skjær, mod 10—12 paa norske baner. Svingene var dertil meget krappe. Den amerikanske skøjteløber trængte aristokratiske smartness for at kunne boltre sig i et amerikansk ispalads.

Da Mathisen forsøgte sig med udendørs løb, fik han desværre ingen modstandere. Han akcepterede derfor 2 matcher med Mc. Lean paa ialt 12 løb og 8 af disse vandt Mc. Lean. Han erkjendtes derfor at være den dygtigste af de 2.

Oscar Mathisen kom imidlertid til Amerika som verdensmester, og hans sportsære led derfor et knæk.

Dette saarede især hans mange beundrere blandt de norske i Amerika og paa flere opfordringer fik han Mathisen stand den match, som idag og imorgen skal gaa af stabelen her.

Vil banen være ugunstig for Mc. Lean?

Kristiania Stadion byder Mc. Lean og Oscar Mathisen ganske modstattede konkurrenceforhold af Amerikas. Løberne faar en stor international udendørs bane og naturligvis Oscar Mathisen faar sine vante konkurrenceforhold og Mc. Lean nye.

Vi har spurgt Mc. Lean, om dette forhold spiller nogen rolle for ham. Han svarede nei. Han mente at dygtige skøjteløbere uden gode kunde mødes saavel paa udendørs som indendørs baner, og at han selv vilde være konkurrenceedygtig paa Stadion. Omvendt mente han Mathisen burde været konkurrenceedygtig i Amerika, og han (Mc. Lean) vandt, fordi han var den dygtigste af de 2.

Skal man nu som tredje part i sagen fælde en nogenlunde retfærdig dom, saa tror vi, at man kommer rig-

tigheden nærmest, naar man paastaa, at overgangen fra kunstigt is og korte baner til naturlig is og stor bane er lettere end den modsatte overgang. Forholdet bliver antagelig helt parallelt med det saa ofte diskuterede græsbanespørgsmaal. Overgangen fra græs til græs er langt vanskeligere end overgangen fra græs til græs.

Med international dobbelt skøjtebane mener man en 400 meters slippeformet bane, som ovenstaaende tegning viser. Løberne faar ved start tildelt sig enten indre eller ydre bane, der er adskilt ved en snekant. Denne snekant begynder ved tallet 5000 og løber langs klubbussiden til og med næste kurve til tallet 1500. Næste langside (altsaa ikke maalsiden) er fri. Denne side er vekslings-siden. Den løber, som ved indgangen til denne side havde sidste yderkurve, er, naar han har tilbagelagt langsidens, berettiget til inderkurve og omvendt. Paa 500 meter startes der ved tallet 500. Hver løber løber maalsiden 2 gange plus en banerunde. De faar altsaa hver en ydersving og indersving. Bestemmelse af kurve sker ved lodtrækning. Skulde den løber, som har første yderkurve, komme samtidig ud af kurven som den anden, der har inderkurven, har den

første fortrinnsretten til at veksle bane først.

Start paa 500 og 10,000 meter foregaa, som man af tegningen ser, paa scratchsiden. Start til 1500 og 5000 meter paa vekslingsiden. Da løberne paa scratchsiden skal ligge ligt, hvis de er lige dygtige, maa altsaa den der skal have yderkurven ved indgangen til scratchsiden, have svingforskjellen i handicap ved starten.

Det er disse løbereglers, som amerikaneren fremmed. Han har imidlertid i disse dage studeret dem ligesaa indgaaende, som alle nye tilskuere oppo paa Stadion vil komme til at gjøre, og som dem finde ordningen fortreffelig.

Der startes med flag og tiden tages paa stopper. Den kan registreres i indtil tiendodels sekund. Tiden tages af tidtagerne, en for indre og en for ydre bane, og den kontrolleres af begge baners vedkommende af tidskontrollører, der begge er urmagere. Den eventuelle forskjel ved maal bestemmes ogsaa af de 8 dommere, der i tvilstilfælde afsiger sin dom.

Endelig findes der svingdommere, snekanten maa ikke krydses af nogen løber, samt rundeangiver og kryds-

Bobbys massor, amerikansk amerikaner Erickson. Zakken. Oscar Mathisens massor, Eger.

